

Prof. Van Vlastuin: Nationale synode ontkracht orthodoxe belijden

rd rd.nl/artikel/676461-prof-van-vlastuin-nationale-synode-ontkracht-orthodoxe-belijden

prof. dr. W. van Vlastuin

10 september 2016 09:33

beeld RD, Anton Dommerholt

Opinie

De wijze waarop ds. De Fijter vorm wil geven aan het eensgezind belijden van Christus, is onwenselijk, betoogt prof. dr. W. van Vlastuin.

Op 6 september deed ds. G. de Fijter als voorzitter van de nationale synode opnieuw een oproep om ons als christenen te verenigen in een nationale synode. De analyse van de huiveringwekkende ontwikkelingen in Nederland deel ik, evenals de constatering dat een versplinterd christendom aan geloofwaardigheid en innerlijke geestelijke kracht verliest. Dat wij opnieuw tot het belijden van Christus moeten komen, onderschrijf ik van heler harte. Maar de manier waarop collega De Fijter dit vormgeeft, kan ik op geen enkele wijze meemaken. Daarvoor zijn twee redenen aan te wijzen:

In de eerste plaats om het credo van de nationale synode. De belijdenis van Christus in dit credo leidt tot een bleke Christus. Allerlei aspecten die op de Christus 'van boven' duiden, zijn eruit gesneden, zoals de maagdelijke geboorte, de hemelvaart, het zitten aan de rechterhand van God en de wederkomst ten oordeel. Dit zijn kernnoties van het orthodoxe katholieke geloof in Christus die alle misverstand over het Zoon-zijn van

Christus wegnemen en die tegelijk tot uitdrukking brengen dat het heil van boven komt, buiten onszelf ligt en niet afgeleid kan worden uit aardse wetmatigheden. In dit licht is het niet verwonderlijk dat in het credo ook de lichamelijke opstanding uit de dood ontbreekt. Juist dit belijden onderstreept dat Gods Koninkrijk niet in de kaders van het hier en het nu kan worden beschreven, maar van een andere orde is.

In de tweede plaats om de geloofwaardigheid van de voorzitter van de nationale synode. Het gaat mij niet om de persoon, maar wel om de zaak die hij vertegenwoordigt. Hij heeft persoonlijk ingestemd met de vorming van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN). Nu is er onder hervormd-gereformeerden verschil van inzicht over de consequenties van de vorming van de PKN, maar er is geen verschil van inzicht over het feit dat het publieke orthodoxe belijden hierdoor schade heeft geleden. Hoe kan men geloofwaardig oproepen tot het belijden van Christus als men zich expliciet heeft ingezet voor de ondermijning van orthodox belijden? Voor mij is dit een prangende vraag!

Een hernieuwd belijden van Christus? Jazeker. Laten we dat doen in volle eenheid en gemeenschap met de kerk van alle tijden zonder te knabbelen aan de kracht van dit te belijden. We hoeven ons niet te schamen voor orthodoxie door een knipoog naar middenorthodoxie te maken. Het zal ons ook in deze wereld echt niet meer geloofwaardig maken.

De kern van onze Christusbelijdenis is dat de gekruisigde Christus is opgestaan uit de dood. Hij heeft de dood gedood en in Hem is het eeuwige leven al realiteit. Door het geloof delen we vandaag reeds in deze realiteit, zodat we mogen zeggen dat we uit de dood zijn overgegaan in het leven. Dat maakt ons burgers van het hemelse Jeruzalem en vreemdelingen op aarde. Tegelijk omarmen we onze Nederlandse Geloofsbelijdenis: „Wij verwachten die grote dag met een groot verlangen, om ten volle Gods beloften te genieten, in Jezus Christus onze Heere.”

De auteur is hoogleraar gereformeerde spiritualiteit aan de Vrije Universiteit in Amsterdam.